

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 marca 1990 r.

w sprawie uznania przychodów agentów wykonujących działalność w imieniu jednostek gospodarki społecznionej na podstawie umowy agencyjnej i umowy na warunkach zlecenia za podlegające podatkowi od wynagrodzeń oraz w sprawie opłacania podatku wyrównawczego przez tych agentów.

Na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 1 i art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309) oraz art. 9 pkt 1, 2 i 4, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za podlegające podatkowi od wynagrodzeń przychody osiągnane przez osoby fizyczne z tytułu prowadzenia w imieniu jednostek gospodarki społecznionej działalności wytwórczej, usługowej i handlowej na podstawie umów zawartych zgodnie z odrębnymi przepisami w sprawie ogólnych warunków umów agencyjnych i umów na warunkach zlecenia między jednostkami gospodarki społecznionej a osobami fizycznymi, zwanych dalej „umowami agencyjnymi” i „umowami na warunkach zlecenia”.

§ 2. Osoby wykonujące działalność określoną w § 1, zwane dalej „agentami”, opłacają od przychodów z tej działalności, z zastrzeżeniem § 15, podatek od wynagrodzeń w formie zryczałtowanej.

§ 3. 1. Podstawę opodatkowania zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń stanowi dochód agenta osiągnięty w roku podatkowym.

2. Dochód w rozumieniu ust. 1 stanowi różnicę pomiędzy przychodem uzyskanym w roku podatkowym a kosztami uzyskania tego przychodu.

§ 4. Przychodem agenta w rozumieniu § 2 są:

- 1) w wypadku działalności na podstawie umowy agencyjnej — otrzymana w roku podatkowym prowizja,
- 2) w wypadku działalności na podstawie umowy na warunkach zlecenia — uzyskane w roku podatkowym wpływy za świadczenia wykonywane w ramach tej działalności, w tym również dotacje przedmiotowe.

§ 5. 1. Kosztami uzyskania przychodów, o których mowa w § 3 ust. 2, są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia tych przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w § 6.

2. Za koszty uzyskania przychodów uważa się również:

- 1) odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne), a także wartość netto zlikwidowanych na skutek zużycia lub zniszczenia nie w pełni umorzonych środków trwałych,
- 2) straty częściowe lub całkowite w środkach trwałych i środkach obrotowych, spowodowane zdarzeniami losowymi, z wyjątkiem wymienionych w § 6 ust. 1 pkt 12; straty są potrącalne w wysokości nie pokrytej odszkodowaniem z tytułu ubezpieczeń i odpisami amortyzacyjnymi,
- 3) wydatki na prace badawczo-rozwojowe, doświadczalne i wdrożeniowe, w tym również zakończone wynikiem negatywnym,
- 4) wydatki na normalizację oraz na opracowanie i ocenę projektów wynalazczych,
- 5) wynagrodzenia wypłacone twórcom wynalazków, projektów racjonalizatorskich i wzorów użytkowych oraz nagrody związane z tymi projektami,
- 6) odsetki od zobowiązań, w tym również pożyczek, oraz trwałe ciężary, jeżeli pozostają w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem określonych w § 6 ust. 1 pkt 10, 13 i 14,
- 7) składki na rzecz organizacji, do których przynależność agenta jest obowiązkowa,
- 8) podatki i opłaty oraz składki ubezpieczeniowe pozostające w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem wymienionych w § 6 ust. 1 pkt 7,
- 9) wydatki ponoszone przez pracodawcę pośrednio na rzecz pracowników, jeżeli wynikają one z układu zbiorowego pracy lub innych obowiązujących aktów prawnych,
- 10) należności nieściągalne,
- 11) wartość produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, zużytych na potrzeby działalności prowadzonej przez agenta na podstawie umowy na warunkach zlecenia,
- 12) inne wydatki, jeżeli obowiązek ich ponoszenia w ciężar kosztów przewidują odrębne ustawy.

3. Koszty uzyskania przychodów są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione, z wyjątkiem należnej zryczałtowanej odpłatności na rzecz zleceniodawcy, która stanowi koszt uzyskania przychodów, chociażby jej jeszcze nie uiszczono, jeżeli odnosi się do danego roku podatkowego.

4. Określenia składników majątkowych uznawanych za środki trwałe, aktualizacji ich wyceny oraz amortyzacji tych składników, w tym również wartości niematerialnych i prawnych, dokonuje się według zasad ustalonych w odrębnych przepisach dla celów podatku dochodowego od osób prawnych. Ustalenie wartości początkowej oraz ewidencjonowanie środków trwałych, a także wartości niematerialnych i prawnych, następuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych.

§ 6. 1. Do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się:

- 1) wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli środki te i wartości podlegają odpisom z tytułu zużycia,
- 2) odpisów i wpłat na różnego rodzaju fundusze, chyba że obowiązek tworzenia przez agenta takich funduszy w ciężar kosztów lub dokonywania na nie wpłat przewidują odrębne ustawy,
- 3) wydatków na spłatę zobowiązań, w tym pożyczek, oraz na umorzenie kapitałów pozostających w związku z utworzeniem (nabyciem), powiększeniem lub ulepszeniem źródła przychodu,
- 4) odsetek od własnego kapitału włożonego przez agenta w źródło przychodów,
- 5) wydatków na prowadzenie gospodarstwa domowego agenta i na utrzymanie członków jego rodziny,
- 6) darowizn i ofiar wszelkiego rodzaju,
- 7) podatku od wynagrodzeń, podatku wyrównawczego i składki na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne agenta oraz podatku od spadków i darowizn,
- 8) jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz dodatkowej składki ubezpieczeniowej w przypadku stwierdzenia pogorszenia warunków pracy,
- 9) kosztów egzekucyjnych związanych z niewykonaniem zobowiązań,
- 10) grzywien i kar pieniężnych oraz odsetek od tych grzywien i kar,
- 11) kar i odsetek od kar, w tym również kar umownych, opłat i odszkodowań z tytułu:
 - a) wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług,
 - b) zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów, wykonanych robót i usług,
 - c) przetrzymywania albo całkowitego lub częściowego zniszczenia taboru oraz urządzeń ładunkowych,
 - d) niedoładowania taboru kolejowego i samochodowego, z wyjątkiem taboru do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych i ładunków wymagających pojazdów specjalistycznych,
 - e) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - f) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 12) wydatków na likwidację szkód spowodowanych pożarami, powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, oraz strat w mieniu, powstałych w wyniku nieprzestrzegania przepisów o ochronie mienia, stwierdzonych przez właściwe organy,
- 13) odsetek od pożyczek przeterminowanych,
- 14) odsetek za zwłokę od zobowiązań, do których stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych,

- 15) diet i innych należności za czas podróży służbowej pracowników w wysokości przekraczającej te należności, ustalone według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych,
- 16) należności odpisanych jako przedawnione,
- 17) kosztów reprezentacji i reklamy w wysokości przekraczającej przy przychodzie rocznym:

ponad	do	
	1.500.000.000	2% od przychodu
1.500.000.000	3.000.000.000	30.000.000 zł + 1% od nadwyżki ponad 1.500.000.000 zł
3.000.000.000	6.000.000.000	45.000.000 zł + 0,5% od nadwyżki ponad 3.000.000.000 zł
6.000.000.000		60.000.000 zł + 0,2% od nadwyżki ponad 6.000.000.000 zł.

2. Ograniczenie kosztów reprezentacji i reklamy, o których mowa w ust. 1 pkt 17, nie dotyczy:

- 1) kosztów uczestnictwa w wystawach i targach, z wyjątkiem kosztów usług gastronomicznych,
- 2) wydatków na reklamę działalności w zakresie usług kultury i sztuki, usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, w tym również w zakresie handlu zagranicznego, oraz pośrednictwa przy zawieraniu małżeństw.

3. Wydatki na reprezentację i reklamę inne niż wymienione w ust. 2, przekraczające w danym roku podatkowym wysokość określoną w ust. 1 pkt 17, mogą być — na wniosek agenta — uznane za koszt uzyskania przychodów w następnych latach podatkowych, z tym że łącznie z bieżącymi wydatkami na te cele nie mogą przekroczyć granic określonych w tym przepisie.

§ 7. 1. W celu ustalenia dochodu, o którym mowa w § 3, koszty uzyskania przychodu przyjmuje się w wysokości udowodnionej przez agenta.

2. Koszty uzyskania przychodu w odniesieniu do agentów wykonujących działalność na podstawie umowy agencyjnej określa się w wysokości 30% przychodów, chyba że faktycznie poniesione i udowodnione przez agenta koszty są wyższe.

§ 8. 1. Agenci wykonujący działalność na podstawie umowy na warunkach zlecenia, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2, dla celów ustalenia dochodu są obowiązani prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów według ustalonego wzoru, zwaną dalej „księgą przychodów i rozchodów”.

2. Obowiązek prowadzenia księgi przychodów i rozchodów nie dotyczy agentów, o których mowa w § 14 ust. 2 i 4 oraz w § 15 pkt 2.

3. Agenci, o których mowa w ust. 1, jeżeli wykonują działalność w zakresie:

- 1) sprzedaży komisowej — są obowiązani prowadzić również ewidencję towarów przyjętych w komis oraz rozliczeń z komitentami; ewidencja powinna odzwierciedlać w szczególności następujące operacje gospodarcze: przyjęcie towarów w komis, sprzedaż towarów, wypłaty komitentom, zniżki cen, zwroty towarów oraz kwotę uzyskanej prowizji,
- 2) kupna i sprzedaży bonów towarowych Banku Polska Kasa Opieki SA — są obowiązani prowadzić ewidencję

zakupu i sprzedaży bonów; ewidencja powinna odzwierciedlać w szczególności następujące operacje gospodarcze: każdorazowy zakup bonów ze wskazaniem ich wartości nominalnej oraz zapłaconą za nie kwotę w złotych, każdorazową sprzedaż ze wskazaniem otrzymanej należności w złotych oraz wartości nominalnej sprzedanych bonów,

- 3) kupna i sprzedaży wartości dewizowych — są obowiązani prowadzić rejestr kupna i sprzedaży wartości dewizowych według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych,
- 4) udzielania pożyczek pod zastaw (prowadzenia lombardów) — są obowiązani prowadzić ewidencję pożyczek i zastawionych rzeczy; ewidencja ta powinna zawierać następujące dane: datę udzielenia pożyczki, kwotę udzielonej pożyczki, wysokość umówionych odsetek, termin zwrotu pożyczki wraz z odsetkami, opis zastawionej rzeczy i jej wartość sprzedażną, datę i kwotę zwróconej pożyczki wraz z odsetkami, datę zwrotu zastawionej rzeczy, datę sprzedaży rzeczy i kwotę należną z tytułu tej sprzedaży.

4. Miesięczne kwoty przychodów i rozchodów, wynikające z ewidencji i rejestru, o których mowa w ust. 3, agent ma obowiązek przenieść do księgi przychodów i rozchodów.

§ 9. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami urząd skarbowy, na wniosek agenta, może zwolnić go od obowiązku prowadzenia księgi przychodów i rozchodów, jak również od poszczególnych czynności z zakresu księgowości. Wniosek powinien być złożony w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok podatkowy, którego dotyczy, a w razie rozpoczęcia wykonywania działalności agencyjnej w ciągu roku podatkowego — w terminie 7 dni od rozpoczęcia tej działalności.

§ 10. Księga przychodów i rozchodów oraz związane z jej prowadzeniem dokumenty powinny stale znajdować się w miejscu określonym jako siedziba wykonywanej działalności. W uzasadnionych wypadkach urząd skarbowy właściwy w sprawie podatku od wynagrodzeń może zezwolić na prowadzenie i przechowywanie księgi wraz z dokumentami w innym określonym miejscu.

§ 11. 1. Księga przychodów i rozchodów powinna być prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i objaśnieniami zamieszczonymi we wzorze księgi.

2. Przed rozpoczęciem zapisów księga przychodów i rozchodów oraz ewidencje, o których mowa w § 8 ust. 3 pkt 1, 2 i 4, powinny być przedstawione urzędowi skarbowemu do poświadczenia.

3. Zakup materiałów (surowców) i towarów handlowych powinien być zaksięgowany niezwłocznie po ich otrzymaniu, najpóźniej przed przekazaniem do magazynu, przerobu lub sprzedaży, a pozostałych wydatków oraz sprzedaży (przychodów) — jeden raz dziennie po zakończeniu dnia.

4. Niezwłocznie powinny być zaksięgowane:

- 1) przyjęcie towarów w komis w ewidencji, o której mowa w § 8 ust. 3 pkt 1,
- 2) zakup i sprzedaż bonów towarowych Banku Polska Kasa Opieki SA w ewidencji, o której mowa w § 8 ust. 3 pkt 2,
- 3) kwoty udzielonych pożyczek i umówionych odsetek oraz przyjęcie zastawionej rzeczy w ewidencji, o której mowa w § 8 ust. 3 pkt 4.

§ 12. 1. Zapisy w księdze przychodów i rozchodów dotyczące wydatków za świadczenia rzeczy i usług powinny być udokumentowane rachunkami odpowiadającymi warunkom określonym w odrębnych przepisach.

2. Zakup materiałów (surowców) w uspołecznionych jednostkach handlu detalicznego może być, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2, dokumentowany paragonami zaopatrzonymi w pieczęć jednostki wydającej paragon i określającymi ilość, cenę jednostkową oraz kwotę, za jaką dokonano zakupu. Na odwrocie paragonu agent powinien uzupełnić jego treść wpisując swoje nazwisko (nazwę zakładu) oraz rodzaj (nazwę) zakupionego materiału.

3. Na udokumentowanie zapisów w księdze przychodów i rozchodów dotyczących wydatków mogą być przedstawione dokumenty zaopatrzone w datę i podpisy osób, które bezpośrednio dokonały wydatków (dowody wewnętrzne), określające: przy zakupie — rodzaj materiału lub towaru handlowego oraz ilość i cenę jednostkową, a w innych wypadkach — cel wydatków. Dowody takie mogą dotyczyć wyłącznie:

- 1) zakupu u rolników produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, nie przerobionych sposobem przemysłowym,
- 2) zakupu w uspołecznionych jednostkach handlu detalicznego materiałów pomocniczych, określonych w § 13 ust. 1 pkt 3,
- 3) kosztów przejazdów, diet i ryczałtów za noclegi w wysokości nie przekraczającej norm obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych,
- 4) wartości wprowadzonych przez agentów do obrotu produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, nie przerobionych sposobem przemysłowym.

4. Nie wymagają udokumentowania zapisy w księdze przychodów i rozchodów, dotyczące wydatków, których kwota nie przekracza:

przy przychodzie rocznym zł

ponad	do	
	30.000.000	5% kwoty przychodu
30.000.000	60.000.000	1.500.000 zł + 4% nadwyżki przychodu ponad 30.000.000 zł
60.000.000	120.000.000	2.700.000 zł + 3% nadwyżki przychodu ponad 60.000.000 zł
120.000.000	300.000.000	4.500.000 zł + 2% nadwyżki przychodu ponad 120.000.000 zł
300.000.000		8.100.000 zł + 1% nadwyżki przychodu ponad 300.000.000 zł.

§ 13. 1. Przed zaprowadzeniem księgi przychodów i rozchodów oraz na koniec każdego roku podatkowego, a także w razie rozwiązania umowy z agentem w ciągu roku podatkowego lub zmiany stanu osobowego agentów, którym placówka została powierzona do prowadzenia na zasadach agencyjnych, powinien być sporządzony z natury spis towarów handlowych, materiałów podstawowych i pomocniczych, półwyrobów, wyrobów gotowych, braków i odpadków, z tym że:

- 1) towarami handlowymi są towary przeznaczone do sprzedaży w stanie nie przerobionym,
- 2) materiałami (surowcami) podstawowymi są materiały, które w wyniku procesu produkcyjnego stają się główną

substancją gotowego wyrobu; do materiałów podstawowych zalicza się również materiały stanowiące część składową (montażową) wyrobu lub ściśle z wyrobem związane (np. puszki konserwowe),

- 3) materiałami pomocniczymi są materiały nie będące materiałami podstawowymi, które bezpośrednio oddają wyrobowi swe właściwości albo pośrednio są zużywane w związku z działalnością produkcyjną lub świadczeniem usług,
- 4) półwyrobami są wyroby własnej produkcji, której proces nie został całkowicie zakończony; półwyroby obcej produkcji zalicza się do materiałów podstawowych,
- 5) wyrobami gotowymi są wyroby własnej produkcji, której proces został całkowicie zakończony,
- 6) brakami są nie odpowiadające wymaganiom technicznym wyroby własnej produkcji całkowicie wykończone bądź też doprowadzone do określonej fazy produkcji; brakami są również towary handlowe, które wskutek uszkodzenia lub zniszczenia w czasie transportu bądź magazynowania utraciły częściowo swą pierwotną wartość,
- 7) odpadkami są materiały, które na skutek procesów technologicznych lub na skutek zniszczenia albo uszkodzenia utraciły całkowicie swą pierwotną wartość użytkową.

2. Spisem z natury, o którym mowa w ust. 1, należy objąć także bony towarowe Banku Polska Kasa Opieki SA, wartości dewizowe oraz rzeczy zastawione pod udzielone pożyczki.

3. Spis z natury nabytych materiałów i towarów handlowych wycenia się według kosztów nabycia albo według ceny rynkowej z dnia sporządzenia spisu, jeżeli cena ta jest niższa od kosztów nabycia, a w placówkach handlowych i gastronomicznych — również według ceny sprzedaży. Spis z natury półwyrobów, wyrobów gotowych i braków własnej produkcji wycenia się według kosztu wytworzenia, a odpadków — w wartości jednego złotego. Spis z natury nie sprzedanych bonów towarowych Banku Polska Kasa Opieki SA i wartości dewizowych wycenia się według cen zakupu z dnia sporządzenia spisu, a wartość rzeczy zastawionych — według ich wartości sprzedażnej.

4. O zamiarze sporządzenia spisu z natury w innym terminie niż na dzień 31 grudnia agenci obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy w terminie tygodniowym przed datą sporządzenia tego spisu.

5. Spis z natury powinien być wpisany do księgi przychodów i rozchodów według poszczególnych rodzajów jego składników lub w jednej pozycji (sumie), jeżeli na podstawie spisu zostało sporządzone odrębne, szczegółowe zestawienie poszczególnych jego składników. Zestawienie to powinno być złożone urzędowi skarbowemu łącznie z księgą przychodów i rozchodów.

6. Spis z natury powinien być wyceniony najpóźniej w terminie przewidzianym do złożenia deklaracji w sprawie zaliczki na podatek od wynagrodzeń za grudzień.

§ 14. 1. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń, z zastrzeżeniem ust. 2—4, wynosi 20% kwoty dochodu.

2. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń wynosi miesięcznie od przychodów agentów prowadzących na podstawie umowy na warunkach zlecenia wyłącznie:

1) punkty repasacji pończoch	12.000 zł
2) szewstwo naprawkowe	32.000 zł

3) usługi krawieckie w zakresie naprawy odzieży i poprawek krawieckich, wykonywane bez zatrudnienia pracowników	20.000 zł
4) szatnie	12.000 zł
5) pola biwakowe	45.000 zł
6) wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego	25.000 zł
7) automaty zręcznościowe (bilardy elektro-mechaniczne, gry telewizyjne, gry elektro-niczne), zabawki bujane (ruchome figury) oraz szafy grające — od każdego urzędzenia	28.000 zł.

3. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń od przychodów agentów prowadzących na podstawie umowy na warunkach zlecenia punkty sprzedaży detalicznej artykułów żywnościowych, jeżeli w ogólnej wartości zakupów placówki przeważają artykuły żywnościowe, z wyłączeniem artykułów zagranicznych pochodzących ze skupu od ludności oraz warzyw i owoców, wynosi 10% kwoty dochodu.

4. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń od przychodów agentów prowadzących na podstawie umowy na warunkach zlecenia działalność w zakresie pozyskiwania i sprzedaży odpadów poużytkowych i produkcyjnych wynosi 2% kwoty otrzymanej za sprzedane odpady.

§ 15. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń przychody agentów:

- 1) prowadzących działalność na podstawie umowy agencji,
- 2) prowadzących szafy na podstawie umowy na warunkach zlecenia.

§ 16. 1. Agenci, o których mowa w § 14 ust. 2, obowiązani są wpłacać należny podatek od wynagrodzeń, bez wezwania, na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły. Pozostali agenci, z wyjątkiem określonych w § 14 ust. 4, obowiązani są wpłacać w ten sam sposób i w tym samym terminie zaliczki na podatek od wynagrodzeń od dochodu osiągniętego w danym miesiącu, składając równocześnie w urządzie skarbowym deklarację według ustalonego wzoru; zaliczkę za grudzień stanowi różnica pomiędzy kwotą podatku od wynagrodzeń należnego od dochodu osiągniętego w roku podatkowym a sumą zaliczek za poprzednie miesiące tego roku.

2. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń od przychodów agentów, o których mowa w § 14 ust. 4, pobierają, jako płatnicy, podmioty gospodarcze przy każdorazowej zapłacie za dostarczone odpady. Pobrane kwoty ryczałtu płatnicy obowiązani są wpłacać na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły; w tym samym terminie płatnicy są obowiązani przekazać temu urzędowi skarbowemu wykaz zawierający: imię i nazwisko podatnika, adres wykonywanej działalności, sumę wypłat i kwotę pobranego ryczałtu.

§ 17. 1. Agenci obowiązani są wpłacać po upływie każdego miesiąca zaliczki na podatek wyrównawczy od dochodu osiągniętego w tym miesiącu, po odliczeniu od tego dochodu składki na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne i należnego od agenta podatku od wynagrodzeń.

2. Wysokość zaliczek miesięcznych ustala się w następujący sposób:

- 1) oblicza się wysokość dochodu w stosunku rocznym w ten sposób, że:
 - a) dochód osiągnięty od początku roku, po odliczeniach określonych w ust. 1, dzieli się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od początku roku, i tak otrzymany iloraz mnoży się przez 12,
 - b) od dochodu obliczonego w sposób określony pod lit. a) odlicza się kwoty dochodów przekazanych na cele społecznie użyteczne, w wysokości określonej w odrębnych przepisach,
- 2) od dochodu obliczonego w sposób określony w pkt 1 ustala się należny podatek z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
- 3) ustala się podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku, którym jest tyle dwunastych części podatku obliczonego w sposób określony w pkt 2, ile miesięcy upłynęło od początku roku,
- 4) należną zaliczkę za dany miesiąc stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym od początku roku, ustalonym w sposób określony w pkt 3, a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

3. Zaliczkę za miesiąc grudzień agenci wpłacają wstępnie w wysokości należnej za listopad, a ostatecznie w wysokości określonej w § 18.

4. Agenci, którzy rozpoczęli działalność w ciągu roku, są obowiązani wpłacać zaliczki miesięczne według zasad określonych w ust. 2 i 3, z tym że:

- 1) dla obliczenia wysokości dochodu w stosunku rocznym dochód osiągnięty od rozpoczęcia działalności dzieli się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od miesiąca, w którym rozpoczęto działalność, i tak otrzymany iloraz mnoży się przez liczbę miesięcy, które pozostały od tego miesiąca do końca roku,
- 2) podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od rozpoczęcia działalności jest podatek ustalony od dochodu obliczonego w sposób określony w pkt 1, podzielony przez liczbę miesięcy, które pozostały od miesiąca, w którym rozpoczęto działalność, do końca roku, i pomnożony przez liczbę miesięcy, które upłynęły od rozpoczęcia działalności.

Jeżeli działalność rozpoczęto po dniu 15 danego miesiąca, miesiąca tego nie bierze się pod uwagę przy obliczaniu zaliczki, a dochód osiągnięty w tym czasie dolicza się do dochodu osiągniętego w następnym miesiącu.

5. Jeżeli działalność agenta ma charakter sezonowy i jest wykonywana w okresie krótszym niż rok, dla obliczenia wysokości dochodu w stosunku rocznym dochód przypadający na jeden miesiąc (ust. 2 pkt 1) mnoży się przez liczbę miesięcy, w których działalność będzie w danym roku wykonywana. W tym wypadku dla ustalenia wysokości podatku należnego od początku działalności podatek ustalony od dochodu obliczonego w stosunku rocznym dzieli się przez liczbę miesięcy, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, a iloraz mnoży się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od miesiąca, w którym rozpoczęto działalność.

6. Miesięczne zaliczki na podatek wyrównawczy agent wpłaca na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając w tym samym terminie w urządzie skarbowym deklaracje według ustalonego wzoru.

7. Urząd skarbowy, na wniosek agenta, może — zgodnie z odrębnymi przepisami — zaniechać w całości lub w części poboru zaliczek na podatek wyrównawczy, jeżeli agent:

- 1) zamierza skorzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), i udowodni wysokość wydatków podlegających odliczeniu,
- 2) uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustępach poprzedzających byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatków należnych od przewidywanego na dany rok dochodu.

§ 18. Agenci, na których zgodnie z odrębnymi przepisami ciąży obowiązek złożenia zeznania w sprawie podatku wyrównawczego za dany rok podatkowy, obowiązani są w terminie przewidzianym do złożenia tego zeznania uiścić dopłatę do zaliczek na podatek wyrównawczy w wysokości różnicy pomiędzy kwotą tego podatku przypadającą od dochodu wynikającego z zeznania rocznego w sprawie podatku wyrównawczego a kwotą wpłaconych zaliczek.

§ 19. Agenci obowiązani są w składanym zeznaniu rocznym w sprawie podatku wyrównawczego zaznaczyć fakt prowadzenia księgi przychodów i rozchodów oraz dołączyć

do tego zeznania księgę przychodów i rozchodów, zamkniętą w sposób określony w objaśnieniach zamieszczonych we wzorze tej księgi.

§ 20. Agenci, którzy nie osiągnęli dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym i na których nie ciąży obowiązek złożenia zeznania w sprawie podatku wyrównawczego, obowiązani są dołączyć zamkniętą księgę przychodów i rozchodów do deklaracji w sprawie podatku od wynagrodzeń za grudzień (§ 16).

§ 21. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 lutego 1982 r. w sprawie ulg podatkowych dla osób fizycznych wykonujących działalność w zakresie pozyskiwania i sprzedaży odpadów poużytkowych i produkcyjnych (Dz. U. Nr 5, poz. 38 i z 1985 r. Nr 1, poz. 7) w § 1 w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz przez osoby fizyczne prowadzące punkty skupu takich odpadów w imieniu jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy na warunkach zlecenia w formie rozliczenia zryczałtowanego”.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 kwietnia 1988 r. w sprawie uznania przychodów agentów wykonujących działalność w imieniu jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej i umowy na warunkach zlecenia za podlegające podatkowi od wynagrodzeń oraz w sprawie opłacania podatku wyrównawczego przez tych agentów (Dz. U. Nr 10, poz. 82 i Nr 38, poz. 301).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1990 r., z tym że przepisy § 5 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 mają zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1990.

Minister Finansów: w z *M. Dąbrowski*